

Sødens Mund med de specielt lobbefalede Ord, at den saa kan gjøre den samme Virkning, og at det kan være Søden selv behageligt at udtale disse Ord. Det er kun dette, jeg ikke har kunnet forstaae. Jeg erkjender det Berettigede i den ærede Interpellants Anskuelse, forsaavidt der forelaa Spørgsmaal om at afflasse Eden eller forandre Formaningstalen; jeg kan meget godt gaae ind derpaa, og jeg vil sige den ærede Interpellant, at det mangen Gang har været mig haardt at skulle oplæse denne lange Formaningstale; men det er ikke dette, der foreligger. Den ærede Interpellant har spurgt, om der efter den bestaaende Ret er Noget til Hinder derfor, og jeg har da vistnok været nødsaget til at fremhæve, at der var en Hindring, men jeg troer ikke, at jeg har gjort det paa en saadan Maade, at jeg derved kan have saaret andre Troesbekjendere. Skulde dette imidlertid dog være Tilfældet, saa beder jeg om Undskyldning, idet jeg ligeoverfor den ærede Interpellant ganske bestemt kan forsikre, at det ikke har været min Hensigt at gjøre det, og jeg maa meget beklage det, om mine Ord ere blevne opfattede paa en saadan Maade, at han kunde troe det.

Carlsen: Jeg skal indstrænke mig til faa Ord, da endeel af det, jeg vilde have udtalt, allerede er sagt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Adler). Jeg kan ikke ansee Edsafleggelse i Retten for at være en religiøs Sag, thi i saa Fald maatte vedkommende Præst have affordret Vedkommende Edsafleggelsen, og denne maatte efter min Mening foregaae i en ganske anden Forbindelse med det Kirkelige, naar jeg skulde ansee den for en religiøs Act. Den er en borgerlig Act, og jeg vil derfor heller ikke for mit Vedkommende kunne finde, at der vilde være noget ivelen for, at Medlemmer af et andet Troes-samfund affordrede en Christen Eden. Jeg troer heller ikke, at dette kan svække Edens Paalidelighed, thi til Slutning kommer det dog an paa den Vægt, som den, der skal aflægge Eden, lægger paa den. Fordi den, som af- fordrer ham Eden, ikke udbortes har stilt sig fra det Troes-samfund, han selv maatte høre til, derfor kan han umulig vide, om den, der

modtager Eden, for Alvor hører til dette Troes-samfund. Jeg troer altsaa ikke, man skal lægge altsor stor Vægt paa dette Moment. Men jeg skal tillade mig at sige, at jeg troer praktisk er paa en Maade det Spørgsmaal, man har tænkt sig, afgjort. Jeg skulde tage meget feil, hvis det ikke endog har været to Gange Tilfældet, at Mosaiker have været constituerede som Enkeltdommere i den Tid, Jylland var besat af sjenbtlige Tropper. Det seer altsaa ud, som om Administrationen dengang i alt Fald ikke har fundet, at der var Noget til Hinder for at ansætte Mosaiker som Enkeltdommere. Jeg troer overhovedet, at Forhandlingen her dreier sig ikke om de store Grundsætninger, men mere om enkelte Personligheders Stemning ligeoverfor disses Anvendelse, som maaskee mere, end det er ønskeligt, er kommet til Dmtale. Jeg er virkelig overbevist om, at selv den nuværende ærede Justitsminister uagtet de Betæneligheder, han har udtalt, vil ved Besættelsen ogsaa af Enkeltdommerembeder ikke ansee det som noget afgjørende Moment for sig, om det er Mosaiker eller ikke; han vil i det Hele taget søge at foreslaae Kongen den Candidat, han anseer for den dygtigste og bedst stikede til Embedet. Jeg troer dette saameget mere, som det virkelig forholder sig, som jeg har sagt, at Praxis allerede har vist, at Administrationen ikke anseer det for urigtigt at ansætte Mosaiker som Enkeltdommere.

Justitsministeren: Det er mig ikke bekjendt, at nogen Mosaik har været fast ansat i noget saadant Embede. Om vedkommende Amtmand har constitueret en Dommers Fuldmægtig i Jylland, saaledes at han ogsaa har indtaget Dommersædet, er mig ikke bekjendt, men det er i alle Tilfælde Amtmanden, der meddeeler saadan Constitution; skulde jeg som Minister have meddeelt Constitutionen, vilde jeg have anseet det for urigtigt, at meddele den til en saadan Mand. Naar det ærede Medlem ventede at høre en imødekommende Udtalelse fra min Side, beklager jeg ikke at kunne sige ham dert; jeg har udtalt mig thdeligt nok om, hvorledes jeg vilde forholde mig, naar der var Tale om en Embedsbesættelse.